

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ukazanie zadań stojących przed wierzącymi, wynikających z ich powołania do życia w Kościele, społeczeństwie i rodzinie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia znaczenie ewangelicznych symboli soli i światła;
- na podstawie nauczania św. Jana Pawła II omawia słowa Chrystusa z fragmentu Mt 5, 13-16;
- definiuje zagrożenia dla realizacji powołania, jaką jest podwójna moralność;
- poddaje autorefleksji swoje postawy pod kątem realizowania chrześcijańskiego powołania.

Wartości

- odpowiedzialne kształtowanie swoich postaw jako świadka Chrystusa we wszystkich sferach życiowej aktywności;
- zgodność życia z głoszonym świadectwem.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – moje przekonania. Nauczyciel prosi uczniów, aby zastanowili się nad swoimi przekonaniemami na temat świata, człowieka, relacji międzyludzkich, które nazwaliby fundamentalnymi, a następnie zapisali je na kartkach. Liczbę poglądów można ograniczyć np. do pięciu. Następnie nauczyciel zachęca uczniów do autorefleksji:

1. Skąd pochodzą moje przekonania?
2. Czy moje przekonania mają wpływ na moje zachowanie?
3. Co faktycznie wynika z moich przekonań w codziennym życiu, np. co robię, a czego unikam?
4. Co moje przekonania zestawione razem mówią o mnie? Czy widać z nich, że jestem wierzący?

Odpowiedzi można zapisać. Następnie uczniowie tworzą małe grupy, w których wymieniają się swoimi przekonaniem, szukając podobieństw i różnic, a także tego, gdzie w ich przekonaniach dostrzec można ducha Ewangelii.

Podsumowanie: w przyjętych przez nas przekonaniach dotyczących świata, człowieka, a przede wszystkim nas samych dostrzec można wspaniałe i nośne idee, które dopiero w praktyce życiowej nabierają sensu i świadczą o ich autentyczności. Katolicyzm jest czymś więcej niż teoretycznym przekonaniem bądź publiczną deklaracją.

Rozwinięcie tematu

Metoda – mapa myśli. Zadaniem uczniów będzie stworzenie mapy myśli na podstawie fragmentów homilii św. Jana Pawła II zamieszczonych w podręczniku (s. 27-28), która zobrazowałaby jej treść. Po odczytaniu fragmentu Mt 5, 13-16, podzieleni na grupy uczniowie otrzymują kartki, na których sporządzają mapę myśli. W każdej grupie pracuje się nad jedną metaforą – soli lub światła. Prace prezentowane i omawiane są na forum klasy. Pytania pomocnicze:

1. Co w tekście było trudne do zrozumienia – może z czymś się nie zgadzasz?
2. Co w omawianym tekście było dla Ciebie odkrywczym i chciałbyś to zapamiętać?
3. Jak ma się ewangeliczne wezwanie do Twoich przekonań? Czy możesz o sobie powiedzieć, że jesteś solą ziemi i światłością świata?
4. Co Ci w tym przeszkadza, a co pomaga?

Podsumowanie: Orygenes, jeden z największych teologów wczesnochrześcijańskich żyjący w III w., pisał: „Mężowie Boży są solą ziemi, która gwarantuje trwanie wszystkiego na świecie”. Chrzęścianie nie wierzą dla siebie ani nie żyją dla siebie, ale swoją wiarą i życiem przyczyniają się do ratowania człowieka i świata. Warto zatem się przyglądać, w jaki sposób realizujemy swoją wiarę i prosić Ducha Świętego, aby umacniał nas w wierze i uzdalniał do dawania świadectwa. O jego autentyczności świadczy zgodność głoszonych przekonań z życiem.

Zakończenie

Kiedy Pan Jezus mówi „jesteście solą”, „jesteście światłem”, definiuje chrześcijańską tożsamość. Wierzący w Chrystusa ze swej natury oddziałują na świat. Jak sól „rozpuszczają” się w świecie, w którym żyją na co dzień i który jest im najbliższy. Nie mogą tkwić w zamknięciu niczym w solniczce. Także ich „blask” musi być dostrzegany przez bliźnich, bowiem płynie ze spotkania z Chrystusem. Nie jest to blask, który oślepia i zmusza innych do odwrócenia głowy, ale jest to światło pełne wiary, nadziei i miłości, które widać w tym, co i jak się robi na co dzień.

Notatka

Pan Jezus, mówiąc „jesteście solą”, „jesteście światłem”, definiuje chrześcijańską tożsamość. Obca jest jej podwójna moralność – dwulicowość i hipokryzja. Jako świadkowie Chrystusa „nie miłujemy słowem i językiem, ale czynem i prawdą” (1 J 3, 18).

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – interpretacja tekstu.

Inne możliwości realizacji

Metoda – wersja 2.0. Nauczyciel zapisuje zdanie: „Modli się pod figurą, a ma diabła za skórą”, prosząc uczniów o jego interpretację oraz podanie znaczenia. Następnie uczniowie, pracując w parach, przygotowują uwspółcześnione wersje przysłowia ilustrującego postawę dwulicową, po czym następuje ich prezentacja i interpretacja na forum klasy. Na zakończenie wspólnie poszukuje się źródeł i motywów dwulicowości, sposobów na pozbycie się jej oraz poddaje ją ocenie przez pryzmat nauczania Pana Jezusa.

Podsumowanie: Pan Jezus daje wyraźną wskazówkę: „Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Paniel!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie” (Mt 7, 21). Kiedy ktoś głosi poglądy lub prezentuje postawy, których w życiu prywatnym się nie stosuje, mówi się o podwójnej moralności. Taka postawa jest w jawnej sprzeczności z nauczaniem Chrystusa. Zgodność życia i głoszonego świadectwa jest wyznacznikiem tożsamości chrześcijańskiej.